

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 03.12.2020թ. թիվ 2011953358 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 12 >> 04 2021թ 7-13- 5996

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Դիանա Վանյանի ՄԴ/27406-21 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Արցախի Հանրապետության Ստեփանակերտ քաղաքի Սպարապետ փողոցի 18-րդ տան բնակիչ Դիանա Վանյանը դիմումով հայտնել է, որ իրավախախտումները կատարել է իր ամուսինը և խնդրել է բեկանել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011953358, 2011975037, 2012016005, 2012017176 և 2012019804 որոշումները՝ նշելով, որ սեպտեմբերի 27-ին Ադրբեջանի կողմից հրահրած պատերազմի պատճառով գտնվում է ծանր սոցիալական վիճակում:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտերը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 8-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ Վարչական իրավախախտում կատարած անձը ենթակա է պատասխանատվության իրավախախտումը կատարելու ժամանակ և վայրում գործող օրենսդրության հիման վրա և նույն հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ Վարչական իրավախախտումների գործերի վարույթը իրականացվում է իրավախախտման վերաբերյալ գործի քննության ժամանակ և վայրում գործող օրենսդրության հիման վրա:

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Հայաստանի Հանրապետությունում տեղադրված բոլոր արագաչափ սարքերը ստուգաչափված են ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության <<Ստանդարտացման և չափագրության ազգային մարմին>> ՓԲԸ-ի կողմից և դրանց արձանագրած տվյալները համապատասխանում են իրականությանը և տրանսպորտային միջոցների արագության փաստացի արագությանը:

<<Չափումների միասնականության ապահովման մասին>> օրենքի պահանջներով պայմանավորված Հայաստանի Հանրապետությունում շահագործվող բոլոր արագաչափ սարքերը սահմանված ժամկետում և կարգով ստուգաչափված են:

Ըստ արագաչափ սարքի տեխնիկական բնութագրի՝ այն փոխադրամիջոցը, որի արագությունը համարվում է չափված, պետք է առնվազն մասամբ գտնվի նկարի երրորդ քառորդում՝ ընթացքի ուղղությամբ (գնահատման գոտի): Գնահատման գոտում չպետք է լինի

միննույն ուղղությամբ շարժվող որևէ այլ փոխադրամիջոց՝ նույնիսկ մասամբ: Հակառակ ուղղությամբ շարժվող փոխադրամիջոցները կարող են գտնվել գնահատման գոտում:

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011953358 որոշման անհատական ծածկագրի տակ գետեղված լուսանկարի լրացուցիչ ուսումնասիրության արդյունքում հստակ է դառնում, որ դիմումատուին պատկանող <<BMW>> մակնիշի 36RP076 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը 14.11.2020թ-ին՝ ժամը 15:27-ին, ՀՀ Մ-2 300.2կմ, Կապան քաղաքի հատվածում երթևեկելով 82կմ/ժ արագությամբ, հանելով արագաչափ սարքի հնարավոր սխալանքի 10կմ/ժ չափը, գերազանցել է երթևեկության սահմանված արագությունը 12կմ/ժ-ով, ինչի համար պատասխանատվություն է նախատեսված <<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 124.4-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ երթևեկության սահմանված արագությունը 11-30 կմ/ժ-ով գերազանցելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ նվազագույն աշխատավարձի քսանապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառում՝ 2 միավոր:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ այն դեպքերում, երբ ճանապարհային երթևեկության կանոնի խախտումն ամրագրվել է տեսանկարահանման կամ լուսանկարահանման միջոցով, ապա սույն օրենսգրքով նախատեսված վարչական պատասխանատվությունը կրում է տրանսպորտային միջոցի սեփականատերը (լիզինգի իրավունքի պետական գրանցման դեպքում՝ լիզինգառուն) (իրավաբանական անձի կամ անհատ ձեռնարկատիրոջ դեպքում՝ համապատասխանաբար իրավաբանական անձի ղեկավարը կամ անհատ ձեռնարկատերը) կամ «Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» օրենքով նախատեսված՝ տրանսպորտային միջոցի շահագործող հանդիսացող անձը, եթե չեն ապացուցում, որ խախտումը կատարել է այլ անձ:

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի խնդրանքին հնարավորության դեպքում ազատել իրեն վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործով նշանակված գումարի վճարումից, գումարի բացակայության պատճառաբանությամբ, ապա ՀՀ Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով, տվյալ պարագայում անձի սոցիալական վիճակով պայմանավորված կատարված վարչական իրավախախտման համար պատասխանատվությունից ազատելու որևէ իրավական ընթացակարգ սահմանված չէ:

Այսպիսով, վարչական վարույթի ընթացքում դիմումատուի կողմից չի ներկայացվել բավարար փաստական հանգամանքներ թիվ 2011953358 որոշումով արձանագրված իրավախախտումը այլ

անձի կողմից կատարված լինելու հանգամանքի վերաբերյալ և ճանապարհային երթևեկության կանոնի խախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը, հետևաբար վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011953358 որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ինչ վերաբերվում է վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011975037, 2012016005, 2012017176 և 2012019804 որոշումներին, ապա դրանց պատշաճ ծանուցվել էք 10.02.2021թ-ին և 11.02.2021թ-ին հետևաբար 26.03.2021թ. դիմում ներկայացնելով Ձեր կողմից բաց է թողնվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 288-րդ հոդվածով նախատեսված՝ թիվ 2011975037, 2012016005, 2012017176 և 2012019804 որոշումների դեմ գանգատ տալու համար սահմանված 30-օրյա ժամկետը, ոստի դիմումը դրան վերաբերվող մասով քննարկման ենթակա չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 03.12.2020թ. թիվ 2011953358 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Դիանա Վանյանին:

Ե. Կարապետյան

Կատարող՝ Է. Հովհաննիսյան
Հեռ. 011544783